

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-37-26
UC120

Pan Włodzimierz CZARZASTY
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi
projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego.
Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.
Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został
upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem
Donald Tusk
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304, 1178, 1420 i 1872 oraz z 2026 r. poz. 187) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 607k:

a) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Jeżeli w związku z wydaniem nakazu europejskiego państwo członkowskie Unii Europejskiej zwróciło się o dokonanie przesłuchania albo o czasowe przekazanie osoby, której dotyczy nakaz, sąd stosownie do okoliczności sprawy wyraża zgodę na przesłuchanie albo czasowe przekazanie tej osoby, jeszcze przed rozpoznaniem nakazu.”,

b) dodaje się § 6 i 7 w brzmieniu:

„§ 6. Nie wyrażając zgody na dokonanie przesłuchania zgodnie z art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2844 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych i handlowych o charakterze transgranicznym oraz współpracy wymiarów sprawiedliwości i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych o charakterze transgranicznym oraz zmieniającego niektóre akty w tych dziedzinach (Dz. Urz. UE L 2023/2844 z 27.12.2023, z późn. zm.¹⁾), sąd dokonuje przesłuchania na warunkach ustalonych z organem, który wydał nakaz europejski. W przesłuchaniu ma prawo uczestniczyć osoba wyznaczona zgodnie z prawem państwa organu, który wydał nakaz europejski. Przepis art. 588 § 4 stosuje się odpowiednio.

§ 7. W razie zgody na czasowe przekazanie osoby, której dotyczy nakaz europejski, sąd w pisemnym porozumieniu z organem, który wydał ten nakaz, ustala warunki czasowego przekazania, w tym termin powrotnego przekazania

¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2025/90629 z 01.08.2025.

umożliwiający wzięcie tej osobie udziału w czynnościach jej dotyczących w postępowaniu w przedmiocie przekazania.”;

- 2) w art. 607t § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli nakaz europejski został wydany w celu ścigania osoby, która jest obywatelem polskim albo korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu lub ma miejsce zamieszkania lub stale przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przekazanie może nastąpić pod warunkiem, że osoba ta będzie odesłana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po prawomocnym zakończeniu postępowania w państwie wydania nakazu europejskiego, jeśli osoba ta wyraża na to zgodę.”;

- 3) po art. 607y dodaje się art. 607ya w brzmieniu:

„Art. 607ya. § 1. Jeżeli w stosunku do osoby wydanej przez państwo obce wpłynie nakaz europejski, sąd bezzwłocznie występuje do organu państwa obcego o wyrażenie zgody na przekazanie osoby ściganej na podstawie nakazu europejskiego.

§ 2. W wypadku określonym w § 1 terminy, o których mowa w art. 607m § 1 i 2, biegną od uzyskania zgody na przekazanie. Jeżeli bieg tych terminów już się rozpoczął, ulega on zawieszeniu do czasu uzyskania zgody.”;

- 4) w art. 607zb § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli osoba ścigana jest obywatelem polskim albo korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu lub ma miejsce zamieszkania lub stale przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zezwolenie, o którym mowa w § 1, można wydać pod warunkiem, że osoba ta po zakończeniu postępowania zostanie przekazana do wykonania kary pozbawienia wolności lub środka polegającego na pozbawieniu wolności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 2. Czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są skuteczne, jeżeli zostały dokonane z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Cel regulacji

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (dalej: projekt) ma na celu w zakresie swojej regulacji dokonanie uzupełniającego wdrożenia decyzji ramowej 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz. Urz. UE L 190 z 18.07.2002, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 27.03.2009, str. 24), dalej: decyzja 2002/584.

Decyzja 2002/584 do polskiego porządku prawnego została implementowana przepisami ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, z późn. zm.) – art. 607a i następne, a jej celem jest zniesienie ekstradycji między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i zastąpienie jej systemem przekazywania osób między organami sądowymi (motyw 5). Stanowi ona również pierwszy konkretny środek w dziedzinie prawa karnego wprowadzający zasadę wzajemnego uznawania, określaną przez Radę Europejską jako „kamień węgielny” współpracy sądowej (motyw 6).

Projekt w pierwszej kolejności ma na celu zapewnienie osobom zamieszkującym lub stale przebywającym w Polsce, w tym obywatelom innych państw Unii Europejskiej, takich samych praw i obowiązków, jakie dotyczą obywateli polskich, wobec których wystąpiono z europejskim nakazem aresztowania. Brak bowiem równości w tym względzie może oznaczać nieprawidłową implementację art. 5 ust. 3 i art. 25 decyzji 2002/584 oraz naruszać zasadę niedyskryminacji z art. 18 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W drugiej kolejności projekt przewiduje wprowadzenie możliwości czasowego przekazania osoby, wobec której wystąpiono z europejskim nakazem aresztowania, celem jej przesłuchania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej występujące z tym nakazem. W dotychczas obowiązujących przepisach brak takiego uprawnienia, co może oznaczać nieprawidłową implementację art. 18 decyzji 2002/584.

W trzeciej kolejności projekt zmierza do zagwarantowania szybkości postępowania organu realizującego europejski nakaz aresztowania poprzez zobowiązanie go do bezzwłocznego wystąpienia do państwa trzeciego, z którego wcześniej nastąpiła ekstradycja osoby, której ten nakaz dotyczy, o wyrażenie zgody na dalsze jej przekazanie do państwa

wydania nakazu. Wymóg taki nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej art. 21 decyzji 2002/584.

II. Projektowane zmiany

Art. 1 pkt 1 projektu (zmiana § 5 oraz dodanie § 6 i 7 do art. 607k k.p.k.)

Projektowane przepisy mają na celu implementację art. 18 ust. 1 lit. b oraz ust. 2 i 3 decyzji 2002/584, nakazującego w przypadku, gdy europejski nakaz aresztowania zostaje wydany w celu przeprowadzenia sądowego postępowania karnego, aby wykonujący ten nakaz organ wyraził zgodę na czasowe przekazanie osoby, której nakaz dotyczy, na warunkach ustalonych w porozumieniu i z możliwością powrotu do wykonującego nakaz państwa.

Wdrożenie wymagało zatem również zmiany obowiązujących przepisów, tak aby umożliwić sądowi krajowemu podjęcie decyzji, czy przesłuchać osobę, której europejski nakaz aresztowania dotyczy, czy też wyrazić zgodę na jej czasowe przekazanie – bez względu na treść wniosku, a kierując się okolicznościami sprawy, w tym potrzebą sprawnego rozpoznania głównego wniosku o przekazanie.

Natomiast z uwagi na rozpoczęcie stosowania od dnia 1 maja 2025 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2844 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych i handlowych o charakterze transgranicznym oraz współpracy wymiarów sprawiedliwości i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych o charakterze transgranicznym oraz zmieniającego niektóre akty w tych dziedzinach (Dz. Urz. UE L 2023/2844 z 27.12.2023, z późn. zm.), dalej: rozporządzenie 2023/2844, należało również wprowadzić regulację, zgodnie z którą w razie wyrażenia zgody na przesłuchanie to sąd wskazuje, czy zastosowanie znajduje artykuł 6 rozporządzenia 2023/2844, czy też art. 19 decyzji 2002/584.

Zmieniony § 5 do art. 607k k.p.k. przyznaje zatem sądowi uprawnienie do dokonania wyboru – zgoda na: przesłuchanie albo przekazanie czasowe osoby ściganej w celu jej przesłuchania przez organ państwa wydania nakazu europejskiego. Sąd, podejmując decyzję, dokonuje oceny, mając na względzie m.in. sprawny przebieg postępowania w przedmiocie nakazu europejskiego, w tym możliwość udziału w nim osoby, której nakaz dotyczy.

Zgodnie z dodanym § 6 do art. 607k k.p.k. jeżeli nie przeprowadzono przesłuchania na podstawie rozporządzenia 2023/2844, przesłuchania dokonuje sąd zgodnie z warunkami ustalonymi z organem wydania europejskiego nakazu, tak jak przewiduje to art. 18 ust. 1 lit. a w zw. z art. 19 decyzji 2002/584. W przesłuchaniu ma prawo uczestniczyć osoba wyznaczona

zgodnie z prawem państwa organu, który wydał nakaz europejski. Porozumienie z uwagi na to, że nie następuje tu wydanie osoby ściganej, nie jest tak sformalizowane, jak w przypadku czasowego wydania.

Na podstawie dodanego § 7 do art. 607k k.p.k. takie czasowe przekazanie będzie teraz możliwe na warunkach określonych w pisemnym porozumieniu pomiędzy zainteresowanymi organami państwa. Jednocześnie zastrzeżono, że przekazanie powrotne powinno nastąpić w terminie umożliwiającym wzięcie udziału osobie ściganej w czynnościach jej dotyczących w procedurze przekazania. Przy redakcji tego przepisu uwzględniono obowiązujące regulacje zawarte w art. 607o § 2 k.p.k.

Art. 1 pkt 2 projektu (zmiana art. 607t § 1 k.p.k.)

Projektowany przepis stanowi implementację art. 5 pkt 3 decyzji 2002/584, normującego przypadek, gdy osoba, której dotyczy europejski nakaz aresztowania do celów ścigania, jest uznawana za obywatela lub osobę stale przebywającą w wykonującym nakaz państwie członkowskim Unii Europejskiej. Wówczas przekazanie następuje pod warunkiem, że osoba ta po prawomocnym zakończeniu postępowania zostaje przekazana do wykonującego nakaz państwa członkowskiego w celu odbycia tam kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego, orzeczonych w wydającym nakaz państwie członkowskim Unii Europejskiej.

Zgodnie z nowym brzmieniem art. 607t § 1 k.p.k. gwarancje przewidziane w implementowanym przepisie dotyczyć będą oprócz osoby, która jest obywatelem polskim albo korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu, co wynika z aktualnego brzmienia przepisu, także osoby, która ma miejsce zamieszkania lub stale przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przy redakcji tego przepisu wzięto pod uwagę obowiązujące regulacje zawarte w art. 607s § 2 k.p.k.

Art. 1 pkt 3 projektu (dodanie art. 607ya k.p.k.)

Projektowany przepis stanowi implementację art. 21 decyzji 2002/584, przewidującego obowiązek bezzwłocznego wystąpienia przez organ realizujący europejski nakaz aresztowania do państwa trzeciego, z którego nastąpiła ekstradycja, o wyrażenie zgody na dalsze przekazanie osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania.

Zgodnie z projektowanym art. 607ya § 1 k.p.k. sąd wykonujący europejski nakaz aresztowania będzie miał obowiązek bezzwłocznego wystąpienia do właściwego organu państwa obcego o wyrażenie stosownej zgody.

W tym czasie, zgodnie z art. 21 decyzji 2002/584, bieg terminów do wydania postanowienia w przedmiocie przekazania nie rozpoczyna się albo ulega on zawieszeniu (projektowany art. 607ya § 2). Analogiczne rozwiązanie przewidziano w art. 607m § 3 k.p.k. w sytuacji wystąpienia o zezwolenie na ściganie.

Art. 1 pkt 4 projektu (zmiana art. 607zb § 3 k.p.k.)

Projektowany przepis stanowi implementację art. 25 ust. 1 akapit drugi decyzji 2002/584, przewidującego, odnośnie do osoby, podlegającej europejskiemu nakazowi aresztowania i będącej obywatelem lub rezydentem państwa członkowskiego tranzytu, że tranzyt może zostać uwarunkowany tym, że osoba ta po zakończeniu postępowania będzie przekazana państwu tranzytu w celu odbycia kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego orzeczonych wobec niej w wydającym nakaz państwie.

Zgodnie ze zmienionym art. 607zb § 3 k.p.k. gwarancje przewidziane w implementowanym przepisie dotyczyć będą oprócz osoby, która jest obywatelem polskim albo korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu, co wynika z aktualnego brzmienia przepisu, także osoby, która ma miejsce zamieszkania lub stale przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przy redakcji tego przepisu również wzięto pod uwagę obowiązujące regulacje zawarte w art. 607s § 2 k.p.k.

III. Przepisy przejściowe i końcowe

Zgodnie z art. 2 czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy powinny pozostać skuteczne, jeżeli zostały dokonane z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Natomiast na podstawie art. 3 ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).

Zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Uwag nie zgłoszono.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

W celu spełnienia wymogów, o których mowa w § 42 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt został skierowany do koordynatora OSR. Uwag nie zgłoszono.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu <u>pod względem legislacyjnym i merytorycznym:</u> Arkadiusz Myrcha, Sekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu <u>opiekun legislacyjny:</u> Monika Walewska, Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego e-mail: sekretariat.dl@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 764 Adam Sidor, Główny Specjalista – Prokurator, Departament Legislacyjny e-mail: Adam.Sidor@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 478 <u>opiekun merytoryczny:</u> Adam Synakiewicz, Dyrektor Departamentu Prawa Karnego email: sekretariat.dpk@ms.gov.pl; tel. 22 52 12 645	Data sporządzenia 13.03.2026 r. Źródło: Wytyczne/zalecenia KE Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UC120
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (dalej: projekt) ma na celu dokonanie uzupełniającego wdrożenia decyzji ramowej 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi¹.

Decyzja 2002/584 została implementowana do polskiego porządku prawnego przepisami ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego² – art. 607a i następne, a jej celem jest zniesienie ekstradycji między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i zastąpienie jej systemem przekazywania osób między organami sądowymi (motyw 5). Stanowi ona również pierwszy konkretny środek w dziedzinie prawa karnego wprowadzający zasadę wzajemnego uznawania, określany przez Radę Europejską jako „kamień węgielny” współpracy sądowej (motyw 6).

Główne kwestie wymagające rozwiązania:

1. Obowiązujące przepisy nie zapewniają osobom, które mają miejsce zamieszkania lub stale przebywają w Polsce, w tym obywatelom innych państw członkowskich Unii Europejskiej takich samych gwarancji, jak obywatelom polskim w kontekście realizacji europejskiego nakazu aresztowania.
Przepisy nie zapewniają prawa do powrotu do Polski po zakończeniu postępowania osobom, które nie są obywatelami polskimi, ale mają tu miejsce zamieszkania lub stale przebywają. Może to oznaczać nieprawidłową implementację art. 5 ust. 3 oraz art. 25 decyzji 2002/584, a także naruszać zasadę z art. 18 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
2. Obecne przepisy nie przewidują możliwości czasowego przekazania osoby celem jej przesłuchania przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, co może oznaczać nieprawidłową implementację art. 18 decyzji 2002/584.
3. Konieczne jest podjęcie działań mających na celu zagwarantowanie szybkości postępowania przez organ realizujący europejski nakaz aresztowania poprzez zobowiązanie go do bezzwłocznego wystąpienia do państwa trzeciego, z którego wcześniej nastąpiła ekstradycja, o wyrażenie zgody na dalsze przekazanie osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania. Wymóg taki nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej art. 21 decyzji 2002/584.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Mając na uwadze kwestie opisane w pkt. 1 OSR, projekt ustawy przewiduje nowelizację wybranych przepisów Kodeksu postępowania karnego. Projektowana nowelizacja zakłada:

- a) modyfikację art. 607k k.p.k. poprzez zmianę § 5 oraz dodanie § 6 i 7 – projektowane przepisy stanowią implementację art. 18 ust. 1 lit. b oraz ust. 2 i 3 decyzji 2002/584, nakazującego w przypadku, gdy europejski nakaz aresztowania zostaje wydany w celu przeprowadzenia sądowego postępowania karnego, aby wykonujący ten nakaz organ wyraził zgodę na

¹ Dz. Urz. UE L 190 z 18.07.2002, str. 1; Dz. Urz. UE L 81 z 27.3.2009, str. 24; dalej: decyzja 2002/584.

² Dz. U. z 2025 r. poz. 46, z późn. zm.; dalej: k.p.k.

czasowe przekazanie osoby, której nakaz dotyczy na warunkach ustalonych w porozumieniu i z możliwością powrotu do wykonującego nakaz państwa.

Ponadto pojawiła się także potrzeba zmiany obowiązujących przepisów, tak aby umożliwić sądowi krajowemu podjęcie decyzji, czy przesłuchać osobę, której europejski nakaz aresztowania dotyczy, czy też wyrazić zgodę na jej czasowe przekazanie – bez względu na treść wniosku, a kierując się okolicznościami sprawy, w tym potrzebą sprawnego rozpoznania głównego wniosku o przekazanie.

Dodatkowo z uwagi na rozpoczęcie stosowania od 1 maja 2025 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2844 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych i handlowych o charakterze transgranicznym oraz współpracy wymiarów sprawiedliwości i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych o charakterze transgranicznym oraz zmieniającego niektóre akty w tych dziedzinach³ (dalej: rozporządzenie 2023/2844) należało również wprowadzić regulację, zgodnie z którą w razie wyrażenia zgody na przesłuchanie to sąd wskazuje, czy zastosowanie znajduje artykuł 6 rozporządzenia 2023/2844, czy też art. 19 decyzji 2002/584. Dlatego też zmieniony § 5 przyznaje sądowi uprawnienie do dokonania wyboru – zgoda na: przesłuchanie albo przekazanie czasowe osoby ściganej w celu jej przesłuchania przez organ państwa wydania nakazu europejskiego. Sąd, podejmując decyzję, będzie dokonywał oceny, mając na względzie m.in. sprawny przebieg postępowania w przedmiocie nakazu europejskiego, w tym możliwość udziału w nim osoby, której nakaz dotyczy.

Zgodnie z dodanym § 6 do art. 607k k.p.k., jeżeli nie przeprowadzono przesłuchania na podstawie rozporządzenia 2023/2844, przesłuchania będzie dokonywał sąd zgodnie z warunkami ustalonymi z organem wydania europejskiego nakazu, tak jak przewiduje to art. 18 ust. 1 lit. a w zw. z art. 19 decyzji 2002/584. W przesłuchaniu będzie mieć prawo uczestniczyć osoba wyznaczona zgodnie z prawem państwa organu, który wydał nakaz europejski. Porozumienie z uwagi na to, że nie następuje tu wydanie osoby ściganej, nie jest tak sformalizowane, jak w przypadku czasowego wydania.

Na podstawie dodanego § 7 do art. 607k k.p.k. takie czasowe przekazanie będzie teraz możliwe na warunkach określonych w porozumieniu pomiędzy zainteresowanymi organami państwa. Zastrzeżono przy tym, że przekazanie powrotne powinno nastąpić w terminie umożliwiającym wzięcie udziału osobie ściganej w czynnościach jej dotyczących w procedurze przekazania,

- b) zmiana brzmienia art. 607t § 1 k.p.k. – zgodnie z nowym brzmieniem przepisu, w sytuacji gdy nakaz europejski został wydany w celu ścigania osoby, która:
- jest obywatelem polskim, albo
 - korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu, lub
 - ma miejsce zamieszkania lub stale przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

przekazanie tej osoby do państwa wydającego nakaz będzie mogło nastąpić pod warunkiem, że po zakończeniu postępowania zostanie ona przekazana z powrotem do Polski w celu odbycia kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego, orzeczonych w państwie wydającym nakaz.

Projektowany przepis zrównuje sytuację prawną osób zamieszkujących lub stale przebywających w Polsce, w tym obywateli innych państw Unii Europejskiej, do sytuacji prawnej obywateli polskich i stanowi implementację art. 5 pkt 3 decyzji 2002/584,

- c) dodanie art. 607ya k.p.k. – projektowany przepis stanowi implementację art. 21 decyzji 2002/584, przewidującego obowiązek bezzwłocznego wystąpienia przez organ realizujący europejski nakaz aresztowania do państwa trzeciego, z którego nastąpiła ekstradycja, o wyrażenie zgody na dalsze przekazanie osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania.

Zgodnie z projektowanym art. 607ya § 1 k.p.k. sąd wykonujący europejski nakaz aresztowania będzie miał obowiązek bezzwłocznego wystąpienia do właściwego organu państwa obcego o wyrażenie stosownej zgody. W tym czasie zgodnie z art. 21 decyzji 2002/584 bieg terminów do wydania postanowienia w przedmiocie przekazania nie rozpoczyna się albo ulega on zawieszeniu (projektowany art. 607ya § 2). Analogiczne rozwiązanie przewidziano w art. 607m § 3 k.p.k. w sytuacji wystąpienia o zezwolenie na ściganie,

- d) zmiana brzmienia art. 607zb § 3 k.p.k. – projektowany przepis stanowi implementację art. 25 ust. 1 akapit drugi decyzji 2002/584, przewidującego, odnośnie do osoby, podlegającej europejskiemu nakazowi aresztowania i będącej obywatelem lub rezydentem państwa członkowskiego tranzytu, że tranzyt może zostać uwarunkowany tym, że osoba ta po rozprawie

³ Dz. Urz. UE L 2023/2844 z 27.12.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90629 z 01.08.2025.

będzie przekazana państwu tranzytu w celu odbycia kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego orzeczonych wobec niej w wydającym nakaz państwie. Zgodnie ze zmienionym art. 607zb § 3 k.p.k. gwarancje przewidziane w implementowanym przepisie dotyczyć będą również osoby, która ma miejsce zamieszkania lub stale przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z projektowanym przepisem przejściowym czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy powinny pozostać skuteczne, jeżeli zostały dokonane z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Projektowana nowelizacja zapewni zgodność polskich przepisów z decyzją ramową 2002/584, co usprawni realizację europejskiego nakazu aresztowania, podnosząc efektywność współpracy sądowej w Unii Europejskiej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Problemy z implementacją przepisów dotyczących Europejskiego Nakazu Aresztowania (decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW) wystąpiły również w Belgii, Bułgarii, Finlandii i Słowacji. Komisja wystosowała do tych państw dodatkowe wezwania do usunięcia uchybień.

Bułgaria nie dokonała prawidłowej transpozycji przepisów dotyczących powodów obligatoryjnej odmowy wykonania nakazu, skutecznej kontroli sądowej przed przekazaniem oraz pojęcia przyczyn natury humanitarnej uzasadniających odroczenie przekazania.

Słowacja nie dokonała pełnej transpozycji przepisu dotyczącego orzeczeń, przed wydaniem których osoba skazana nie była osobiście obecna na rozprawie, a także nie dokonała prawidłowej transpozycji obowiązku wykonania europejskiego nakazu aresztowania, powodów obligatoryjnej odmowy wykonania europejskiego nakazu aresztowania, terminów na podjęcie decyzji w sprawie wykonania nakazu oraz przepisu dotyczącego tranzytu.

Natomiast Belgia i Finlandia, tak jak i Polska, nie dokonały prawidłowej transpozycji przepisów dotyczących tymczasowego przekazania osoby, której dotyczy wnioski, w oczekiwaniu na decyzję o przekazaniu. Ponadto Belgia nie dokonała także prawidłowej transpozycji przepisów dotyczących warunków przesłuchania osoby, której dotyczy wnioski, w oczekiwaniu na decyzję o przekazaniu⁴.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Sądy powszechne	47 sądów okręgowych 11 sądów apelacyjnych	Informacja ogólnodostępna	– wprowadzenie możliwości wyrażenia zgody na czasowe przekazanie osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania do państwa członkowskiego występującego z wnioskiem, w celu jej przesłuchania na warunkach określonych w porozumieniu pomiędzy zainteresowanymi organami państwa; – wprowadzenie możliwości podjęcia decyzji, czy przesłuchać osobę, której europejski nakaz aresztowania dotyczy, czy też wyrazić zgodę na jej czasowe przekazanie – bez względu na treść wniosku, a kierując się okolicznościami sprawy, w tym potrzebą sprawnego rozpoznania głównego wniosku o przekazanie; – nałożenie obowiązku bezzwłocznego wystąpienia do właściwego organu państwa obcego o wyrażenie zgody na dalsze przekazanie osoby ściganej;

⁴ <https://europedirect-szczecin.eu/art,805,postepowania-o-uchybenie-zobowiazaniom-panstwa-czlonkowskiego-glowne-decyzje-podjete-w-lipcu-przeglad-wedlug-dziedzin-polityki>, dostęp dnia 15.09.2025 r.

			– usprawnienie współpracy sądowej między państwami Unii Europejskiej;
Osoby, wobec których wydano europejski nakaz aresztowania	1 642 – europejskie nakazy aresztowania kierowane z Polski do państw członkowskich Unii Europejskiej 333 – europejskie nakazy aresztowania kierowane z państw członkowskich do Polski (sprawozdanie MS-S5o za 2024 rok)	Ministerstwo Sprawiedliwości	– zrównanie sytuacji prawnej osób zamieszkujących lub stale przebywających w Polsce, w tym obywateli innych państw Unii Europejskiej, z sytuacją prawną obywateli polskich; – wprowadzenie możliwości czasowego przekazania osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania w celu jej przesłuchania przez państwo członkowskie Unii Europejskiej występujące z wnioskiem;
Cudzoziemcy zamieszkujący lub mający stałe prawo pobytu w Polsce, wobec których wydano europejski nakaz aresztowania	Wielkość trudna do oszacowania		
Osoby korzystające z prawa azylu w RP	605 – średnia roczna liczba wniosków o azyl w Polsce	informacja ogólnodostępna ⁵ (dostęp dnia 15.09.2025 r.)	
Jednostki penitencjarne, w których osoby mające miejsce zamieszkania lub stale przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a nie będące obywatelami Polski lub nie posiadających statusu Azylanta będą odbywać karę pozbawienia wolności lub środek polegający na pozbawieniu wolności	171	Centralny Zarząd Służby Więziennej ⁶	– obowiązek zorganizowania odbywania kary na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osoby mające miejsce zamieszkania lub stale przebywające na terytorium RP, a niebędące obywatelami Polski lub nieposiadające statusu azylanta;
Państwa członkowskie Unii Europejskiej	27	Informacja ogólnodostępna	– usprawnienie współpracy sądowej między państwami Unii Europejskiej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów⁷ oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa*⁸ projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt w ramach opiniowania i konsultacji został przekazany następującym podmiotom:

⁵ <https://pl.tradingeconomics.com/poland/asylum-applications#:~:text=Wnioski%20o%20azyl%20w%20Polsce%20wynosi%C5%82y%20%C5%9Brednio%20605%2C07,niski%20poziom%2010%20os%C3%B3b%20w%20kwietniu%202020%20roku>

⁶ Roczna Informacja Statystyczna. 2024.

⁷ M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.

⁸ Dz. U. z 2025 r. poz. 677.

1. Prokurator Krajowy,
2. Przewodniczący Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,
3. Sąd Najwyższy,
4. Krajowa Rada Sądownictwa,
5. Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej,
6. Prezes Krajowej Izby Radców Prawnych,
7. Rzecznik Praw Obywatelskich,
8. Prezesi sądów apelacyjnych (po uzyskaniu stanowiska prezesów sądów okręgowych i rejonowych – odpowiedź zbiorcza),
9. Prokuratorzy regionalni (po uzyskaniu stanowiska prokuratorów okręgowych i rejonowych),
10. Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP,
11. Krajowy Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Ad Rem”,
12. Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej,
13. Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”,
14. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,
15. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,
16. KNSZ „Ad Rem” Związek Zawodowy Asystentów Sędziów,
17. Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa i Prokuratury,
18. Ogólnokrajowy Związek Zawodowy „AR Prim”,
19. NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Służby Więziennej,
20. Krajowa Sekcja Służby Więziennej NSZZ „Solidarność”,
21. Helsińska Fundacja Praw Człowieka,
22. Fundacja Batorego,
23. Fundacja Forum Obywatelskiego Rozwoju,
24. Sieć Obywatelska Watchdog Polska.

Czas trwania opiniowania i konsultacji publicznych – 21 dni, 30 dni – związki zawodowe. Wyniki opiniowania i konsultacji publicznych zostały omówione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2026 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Projektowana zmiana nie wywołała skutków finansowych dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego. Koszty związane z obowiązkiem zorganizowania odbywania kary na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osoby mające miejsce zamieszkania lub stale przebywające na terytorium RP, a niebędące obywatelami Polski lub nieposiadające statusu azylanta zostaną pokryte ze środków bieżących Służby Więziennej i nie będą stanowiły podstaw do ubiegania się o dodatkowe fundusze w roku bieżącym, jak i w latach przyszłych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Z uwagi na brak szczegółowych danych odstąpiono od analizy ewentualnych dodatkowych kosztów penitencjarnych wynikających z obowiązku zorganizowania odbywania kary na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez osoby mające miejsce zamieszkania lub stale przebywające na terytorium RP, a niebędące obywatelami Polski lub nieposiadające statusu azylanta. Przy czym obecne koszty funkcjonowania systemu więziennictwa przedstawiają się następująco:											

	- Wydatki ogółem poniesione w skali roku na utrzymanie osadzonych i funkcjonowanie ZK i AŚ – 5 587 659 tys. zł; - Średni stan osadzonych w roku w 2024 – 72 006; - Wydatki na utrzymanie 1 osadzonego w zł: – 212,02 zł dziennie; – 6466,66 zł miesięcznie; – 77 599,91 zł rocznie.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0-10)</i>
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2026 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – <i>Prawo przedsiębiorców</i> (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowana regulacja będzie miała wpływ na zrównanie sytuacji prawnej osób zamieszkujących lub stale przebywających w Polsce, w tym obywateli innych państw Unii Europejskiej, z sytuacją prawną obywateli polskich.						
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby z niepełnosprawnością i starsze	Nie dotyczy.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie ustawy nie będzie miało negatywnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, jak również nie będzie miało negatywnego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.						

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Projektowana regulacja będzie miała wpływ na zwiększenie liczby procedur w związku z:

- wprowadzeniem możliwości wyrażenia zgody na czasowe przekazanie osoby ściganej europejskim nakazem aresztowania w celu przesłuchania przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej na warunkach określonych w porozumieniu pomiędzy zainteresowanymi organami państwa,

– wprowadzenie możliwości podjęcia decyzji, czy przesłuchać osobę, której europejski nakaz aresztowania dotyczy, czy też wyrazić zgodę na jej czasowe przekazanie – bez względu na treść wniosku, a kierując się okolicznościami sprawy, w tym potrzebą sprawnego rozpoznania głównego wniosku o przekazanie, – zobowiązaniem organu realizującego europejski nakaz aresztowania do bezzwłocznego wystąpienia do państwa trzeciego, z którego wcześniej nastąpiła ekstradycja, o wyrażenie zgody na dalsze przekazanie osoby, której dotyczy europejski nakaz aresztowania, przepis ten może mieć również wpływ na usprawnienie postępowania i skrócenie czasu załatwienia sprawy. Wprowadzenie możliwości czasowego przekazania osoby ściganej do państwa wydającego ENA w celu przesłuchania pozwoli na szybsze przeprowadzenie kluczowych czynności dowodowych. Zamiast oczekiwać na zakończenie procedury ekstradycyjnej, przesłuchanie będzie mogło odbyć się wcześniej, co przyspieszy postępowanie.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Szczegółowy wpływ projektowanej regulacji na sądy powszechne omówiony został w pkt 4 i 8 OSR. Przedmiotowa nowelizacja wpłynie na usprawnienie współpracy sądowej między państwami Unii Europejskiej. Projekt eliminuje nierówne traktowanie osób, które mają miejsce zamieszkania lub stale przebywają w Polsce, w tym obywateli innych państw członkowskich UE, zapewniając im takie same gwarancje, jak obywatelom polskim w procedurze realizacji europejskiego nakazu aresztowania.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planuje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie przeprowadzona zgodnie z zasadami stosowanymi przez instytucje Unii Europejskiej przy ocenie wdrażania decyzji ramowych. Proces ten będzie miał charakter dwutorowy – obejmie zarówno analizę wyników przedstawianych w sprawozdaniach Komisji Europejskiej dotyczących realizacji decyzji ramowej, jak i ewentualną ocenę przeprowadzaną w ramach rund wzajemnych ocen (mutual evaluations), z których formułowane są zalecenia dla poszczególnych państw członkowskich. Ponadto warto wspomnieć, że w konkluzjach Rady z grudnia 2020 r. pt. „Europejski nakaz aresztowania i procedury ekstradycji – bieżące wyzwania i dalsze kroki” podkreślono, że istnieje nadal przestrzeń do doskonalenia procesu transpozycji decyzji ramowej o ENA do prawa krajowego oraz jej praktycznego stosowania. Skuteczność i efektywność funkcjonowania europejskiego nakazu aresztowania uzależniona jest w dużej mierze od pełnej i prawidłowej implementacji przepisów unijnych do krajowych porządków prawnych. Pomimo znaczących postępów w tym obszarze nadal istnieje potencjał do dalszych usprawnień, zwłaszcza w świetle dynamicznie rozwijającego się orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

Raport z konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (UC120)

Projekt ustawy został udostępniony w ramach konsultacji publicznych i opiniowania następującym podmiotom:

1. Prokurator Krajowy,
2. Przewodniczący Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,
3. Sąd Najwyższy,
4. Krajowa Rada Sądownictwa,
5. Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej,
6. Prezes Krajowej Izby Radców Prawnych,
7. Rzecznik Praw Obywatelskich,
8. prezesi sądów apelacyjnych (po uzyskaniu stanowiska prezesów sądów okręgowych i rejonowych – odpowiedź zbiorcza),
9. prokuratorzy regionalni (po uzyskaniu stanowiska prokuratorów okręgowych i rejonowych),
10. Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP,
11. Krajowy Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Ad Rem”,
12. Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej,
13. Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”,
14. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,
15. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,
16. KNSZ „Ad Rem” Związek Zawodowy Asystentów Sędziów,
17. Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa i Prokuratury,
18. Ogólnokrajowy Związek Zawodowy „AR Prim”,
19. NSZZ Funkcjonariuszy i Pracowników Służby Więziennej,
20. Krajowa Sekcja Służby Więziennej NSZZ „Solidarność”,
21. Helsińska Fundacja Praw Człowieka,
22. Fundacja Batorego,
23. Fundacja Forum Obywatelskiego Rozwoju,
24. Sieć Obywatelska Watchdog Polska.

Wykaz podmiotów, które zgłosiły uwagi, zawiera poniższe zestawienie.

Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt nie był przekazywany do zaopiniowania, konsultacji albo uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagę	Treść uwagi	Stanowisko MS
1.	Krajowa Izba Radców Prawnych	Zmiana polegająca na dodaniu do art. 607k § 6 jest uzasadniona w świetle treści art. 18 ust. 1 lit. b oraz art. 19 ust. 2 i 3 decyzji ramowej, zaś redakcja przepisu – jak się wydaje – bazuje na treści art. 607o § 2 k.p.k. Co do zasady jest to zabieg zrozumiały, chociaż warto zauważyć, że przy takim syntetycznym ujęciu brak jest dookreślenia kwestii, które powinny być przedmiotem porozumienia między organem wydającym i organem wykonującym nakaz. Wskazano jedynie ogólnie na warunki przekazania oraz potrzebę uzgodnienia terminu powrotnego przekazania osoby ściganej, istotnego z uwagi na konieczność zapewnienia jej możliwości powrotu do wykonującego nakaz Państwa Członkowskiego, aby mogła tam wziąć udział w przesłuchaniach jej dotyczących, jako strona w procedurze przekazania (art. 18 ust. 3 decyzji ramowej). W odniesieniu do propozycji zmiany art. 607zb § 3 k.p.k., która dostosowuje ten przepis do treści art. 25 ust. 1 decyzji ramowej, rozszerzając zakres podmiotowy unormowania kodeksowego trzeba zauważyć, że w literaturze powszechnie i nie bez racji wskazuje się, iż obowiązujące obecnie rozwiązanie „nie jest zgodne z aktualnym brzmieniem art. 607t k.p.k., który przecież nakazuje uzyskać zgodę osoby ściganej będącej obywatelem polskim albo korzystającej w Polsce z prawa azylu na przekazanie zwrotne (...). W doktrynie w związku z tą niekonsekwencją ustawodawcy wskazuje się, że art. 607t k.p.k. powinien znaleźć odpowiednie zastosowanie również w razie przewozu osoby ściganej o obywatelstwie polskim przez terytorium Polski i w konsekwencji niedopuszczalne powinno być udzielenie zezwolenia na tranzyt w takiej sytuacji, jeżeli osoba ścigana nie wyraziła na to zgody. Nielogiczne byłoby bowiem zastrzeżenie na podstawie art. 607zb § 3 k.p.k. obowiązku powrotnego przekazywania osoby ściganej w wypadku wymierzenia jej kary lub środka izolacyjnego i jednocześnie zezwalanie na tranzyt w celu wykonania za granicą takiej kary lub środka (H. Kuczyńska, <i>Kodeks postępowania karnego. Komentarz do wybranych przepisów</i>, red. D. Szumiło-Kulczycka, LEX/el. 2022, teza 3 do art. 607zb i powoływana tam literatura; zob. zwłaszcza: S.	Uwaga do art. 607k § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, dotycząca treści porozumienia jest częściowo zasadna. Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi nie reguluje szczegółowo treści porozumienia, zatem projektowany przepis w tym zakresie nie narusza decyzji 2002/584. Natomiast odnośnie do gwarancji procesowych z art. 18 ust. 3 decyzji 2002/584 (dookreślenie terminu powrotnego przekazania osoby ściganej) – projektowany przepis został uzupełniony w tym względzie. Uwaga do art. 607zb § 3 k.p.k. jest niezasadna. Projektowane przepisy mają na celu dokonanie uzupełniającego wdrożenia decyzji 2002/584. Tymczasem art. 25 ust. 1 decyzji 2002/584 (implementowany przez projektowany przepis k.p.k.) nie przewiduje wymogu uzyskania zgody osoby objętej tranzytem w sytuacji, gdy osoba ta po rozprawie zostaje

	Steinborn, <i>Komentarz aktualizowany do art. 425-673 Kodeksu postępowania karnego</i>, red. L.K. Paprzycki, LEX/el. 2015, teza 7 do art. 607zb; B. Augustyniak, <i>Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany</i>, red. D. Świecki, LEX/el. 2025, teza 5 do art. 607zb). Wydaje się zatem zasadne postulowanie wprowadzenia do art. 607zb § 3 k.p.k. uzależnienia zezwolenia na przewóz osoby ściganej na podstawie nakazu europejskiego przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od wyrażenia przez nią zgody.	przekazana państwu członkowskiemu tranzytu, i którego jest zarazem obywatelem – w celu odbycia kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego, orzeczonych wobec niej w wydającym nakaz państwie członkowskim.
--	---	---

ZESTAWIENIE NIEUWZGLĘDNIONYCH UWAG ZGŁOSZONYCH W RAMACH OPINIOWANIA
Projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (UC120)

Lp.	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
1.	art. 1 pkt 1 i 4	Zmiana polegająca na dodaniu do art. 607k § 6 jest uzasadniona w świetle treści art. 18 ust. 1 lit. b oraz art. 19 ust. 2 i 3 decyzji ramowej, zaś redakcja przepisu – jak się wydaje – bazuje na treści art. 607o § 2 k.p.k. Co do zasady jest to zabieg zrozumiały, chociaż warto zauważyć, że przy takim syntetycznym ujęciu brak jest dookreślenia kwestii, które powinny być przedmiotem porozumienia między organem wydającym i organem wykonującym nakaz. Wskazano jedynie ogólnie na warunki przekazania oraz potrzebę uzgodnienia terminu powrotnego przekazania osoby ściganej, istotnego z uwagi na konieczność zapewnienia jej możliwości powrotu do wykonującego nakaz Państwa Członkowskiego, aby mogła tam wziąć udział w przesłuchaniach jej dotyczących, jako strona w procedurze przekazania (art. 18 ust. 3 decyzji ramowej). W odniesieniu do propozycji zmiany art. 607zb § 3 k.p.k., która dostosowuje ten przepis do treści art. 25 ust. 1 decyzji ramowej, rozszerzając zakres podmiotowy unormowania kodeksowego trzeba zauważyć, że w literaturze powszechnie i nie bez racji wskazuje się, iż obowiązujące obecnie rozwiązanie „nie jest zgodne z aktualnym brzmieniem art. 607t k.p.k., który przecież nakazuje uzyskać zgodę osoby ściganej będącej obywatelem polskim albo korzystającej w Polsce z prawa azylu na przekazanie zwrotne (...). W doktrynie w związku z tą niekonsekwencją ustawodawcy wskazuje się, że art. 607t k.p.k. powinien znaleźć odpowiednie zastosowanie również w razie przewozu osoby ściganej o obywatelstwie polskim przez terytorium Polski i w konsekwencji niedopuszczalne powinno być udzielenie zezwolenia na tranzyt w takiej sytuacji, jeżeli osoba ścigana nie wyraziła na to zgody. Nielogiczne byłoby bowiem zastrzeganie na podstawie art. 607zb § 3 k.p.k. obowiązku powrotnego przekazywania osoby ściganej w wypadku wymierzenia jej kary lub środka izolacyjnego i jednocześnie zezwalanie na tranzyt w celu wykonania za granicą takiej kary lub środka (H. Kuczyńska, <i>Kodeks postępowania karnego. Komentarz do wybranych przepisów</i>, red. D. Szumiło-Kulczycka, LEX/el. 2022, teza 3 do art. 607zb i powoływana tam literatura; zob. zwłaszcza: S. Steinborn, <i>Komentarz aktualizowany do art. 425-673 Kodeksu postępowania karnego</i>, red. L.K. Paprzycki, LEX/el. 2015, teza 7 do art. 607zb; B. Augustyniak, <i>Kodeks postępowania karnego. Tom</i>	Krajowa Izba Radców Prawnych	Uwaga do art. 607k § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, dotycząca treści porozumienia jest częściowo zasadna. Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi nie reguluje szczegółowo treści porozumienia, zatem projektowany przepis w tym zakresie nie narusza decyzji 2002/584. Natomiast odnośnie do gwarancji procesowych z art. 18 ust. 3 decyzji 2002/584 (dookreślenie terminu powrotnego przekazania osoby ściganej) – projektowany przepis został uzupełniony w tym względzie. Uwaga do art. 607zb § 3 k.p.k. jest niezasadna. Projektowane przepisy mają na celu dokonanie uzupełniającego wdrożenia decyzji 2002/584. Tymczasem art. 25 ust. 1 decyzji 2002/584 (implementowany przez projektowany przepis k.p.k.) nie przewiduje wymogu uzyskania zgody osoby objętej tranzytem w sytuacji, gdy osoba ta po rozprawie zostaje przekazana państwu członkowskiemu tranzytu, i którego jest zarazem obywatelem – w celu odbycia kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego, orzeczonych wobec niej w wydającym nakaz państwie członkowskim.

Lp.	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		<i>II. Komentarz aktualizowany</i> , red. D. Świecki, LEX/el. 2025, teza 5 do art. 607zb). Wydaje się zatem zasadne postulowanie wprowadzenia do art. 607zb § 3 k.p.k. uzależnienia zezwolenia na przewóz osoby ściganej na podstawie nakazu europejskiego przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od wyrażenia przez nią zgody.		

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ AKTU PRAWNEGO:			Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (UC120)		
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO:			Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz. Urz. UE L 190 z 18.07.2002, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 81 z 27.3.2009, s. 24) (dalej: decyzja 2002/584) – uzupełniający		
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ					
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia TAK/NIE	Jedn. red.	Treść przepisu	Uwagi
art. 5 pkt 3	Art. 5. Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania przez wykonujący nakaz organ sądowy może, z mocy prawa wykonującego nakaz Państwa Członkowskiego, podlegać następującym warunkom: 3) w przypadku gdy osoba, której dotyczy europejski nakaz aresztowania do celów ścigania, jest uznawana za obywatela lub osobę stale przebywającą w wykonującym nakaz Państwie Członkowskim, przekazanie następuje pod warunkiem, że osoba ta po rozprawie zostaje przekazana do wykonującego nakaz Państwa Członkowskiego w celu odbycia tam kary pozbawienia wolności lub wykonania środka zabezpieczającego, orzeczonych w wydającym nakaz Państwie Członkowskim.	TAK	art. 1 pkt 2	Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, z późn. zm.) w art. 607t § 1 otrzymuje brzmienie: „§ 1. Jeżeli nakaz europejski został wydany w celu ścigania osoby, która jest obywatelem polskim albo korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu lub ma miejsce zamieszkania lub stale przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przekazanie może nastąpić pod warunkiem, że osoba ta będzie odesłana na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po prawomocnym zakończeniu postępowania w państwie wydania nakazu europejskiego, jeśli osoba ta wyraża na to zgodę.”;	
art. 18	Art. 18. 1. W przypadku gdy europejski nakaz aresztowania zostaje wydany w celu przeprowadzenia sądowego postępowania karnego, wykonujący organ sądowy musi: a) wyrazić zgodę na przesłuchanie osoby, której wniosek dotyczy, zgodnie z art. 19 niniejszej decyzji ramowej albo za pośrednictwem wideokonferencji zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2023/2844; b) albo wyrazić zgodę na czasowe przekazanie osoby, której wniosek dotyczy. 2. Warunki i czas trwania czasowego przekazania ustala się w drodze wzajemnego porozumienia między organem wydającym i organem wykonującym nakaz.	TAK	art. 1 pkt 1	Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, z późn. zm.) w art. 607k: 1) § 5 otrzymuje brzmienie: „§ 5. Jeżeli w związku z wydaniem nakazu europejskiego państwo członkowskie Unii Europejskiej zwróciło się o dokonanie przesłuchania albo o czasowe przekazanie osoby, której dotyczy nakaz, sąd stosownie do okoliczności sprawy wyraża zgodę na przesłuchanie albo czasowe przekazanie tej osoby, jeszcze przed rozpoznaniem nakazu.”, 2) dodaje się § 6 i 7 w brzmieniu: „§ 6. Nie wyrażając zgody na dokonanie przesłuchania zgodnie z art. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady	

	3. W przypadku przekazania czasowego osobie tej należy zapewnić możliwość powrotu do wykonującego nakaz Państwa Członkowskiego, aby mogła tam wziąć udział w przesłuchaniach jej dotyczących, jako strona w procedurze przekazania.			(UE) 2023/2844 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie cyfryzacji współpracy sądowej i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych i handlowych o charakterze transgranicznym oraz współpracy wymiarów sprawiedliwości i dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych o charakterze transgranicznym oraz zmieniające niektóre akty w tych dziedzinach (Dz. Urz. UE L 2023/2844 z 27.12.2023, z późn. zm.), sąd dokonuje przesłuchania na warunkach ustalonych z organem, który wydał nakaz europejski. W przesłuchaniu ma prawo uczestniczyć osoba wyznaczona zgodnie z prawem państwa organu, który wydał nakaz europejski. Przepis art. 588 § 4 stosuje się odpowiednio. § 7. W razie zgody na czasowe przekazanie osoby, której dotyczy nakaz europejski sąd w pisemnym porozumieniu z organem, który wydał ten nakaz, ustala warunki czasowego przekazania, w tym termin powrotnego przekazania, umożliwiający wzięcie tej osobie udziału w czynnościach jej dotyczących w postępowaniu w przedmiocie przekazania.”;	
art. 21	Art. 21. Niniejsza decyzja ramowa nie uchybia zobowiązaniom wykonującego nakaz Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy osoba, której dotyczy wniosek, zostaje poddana ekstradycji do tego Państwa Członkowskiego z państwa trzeciego i w przypadku gdy osoba ta jest chroniona postanowieniami uzgodnienia, na mocy którego została poddana ekstradycji z uwzględnieniem uprawnień szczególnych. Wykonujące nakaz Państwo Członkowskie podejmuje wszelkie środki niezbędne dla bezzwłocznego zażądania zgody państwa, z którego osoba, której wniosek dotyczy, została poddana ekstradycji tak, by mogła ona zostać przekazana Państwu Członkowskiemu, które wydało europejski nakaz aresztowania. Nie rozpoczyna się bieg terminów określonych w art. 17 do dnia, w którym wygasają te szczególne uprawnienia. Do czasu wydania decyzji Państwa, z którego osoba, której dotyczy wniosek, została poddana ekstradycji, wykonujące nakaz Państwo Członkowskie składa zapewnienie, że warunki materialne konieczne dla skutecznego przekazania pozostają spełnione.	TAK	art. 1 pkt 3	Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, z późn. zm.) po art. 607y dodaje się art. 607ya w brzmieniu: „Art. 607ya. § 1. Jeżeli w stosunku do osoby wydanej przez państwo obce wpłynie nakaz europejski, sąd bezzwłocznie występuje do organu państwa obcego o wyrażenie zgody na przekazanie osoby ściganej na podstawie nakazu europejskiego. § 2. W wypadku określonym w § 1 terminy, o których mowa w art. 607m § 1 i 2, biegną od uzyskania zgody na przekazanie. Jeżeli bieg tych terminów już się rozpoczął, ulega on zawieszeniu do czasu uzyskania zgody”;	
art. 25 ust. 1 akapit drugi	Art. 25. 1 (...) W przypadku gdy osoba, która podlega europejskiemu nakazowi aresztowania do celów przeprowadzenia postępowania uznawana jest za obywatela lub rezydenta Państwa Członkowskiego tranzytu, tranzyt może zostać objęty warunkiem, że osoba ta po rozprawie zostaje przekazana Państwu Członkowskiemu tranzytu w celu odbycia kary pozbawienia wolności lub wykonania środka	TAK	art. 1 pkt 4	Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 46, z późn. zm.) w art. 607zb § 3 otrzymuje brzmienie: „§ 3. Jeżeli osoba ścigana jest obywatelem polskim albo korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu lub ma miejsce zamieszkania lub stale przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zezwolenie, o którym mowa w § 1, można wydać pod warunkiem, że osoba ta po zakończeniu postępowania zostanie	

	zabezpieczającego orzeczonych wobec niej w wydającym nakaz Państwie Członkowskim.			przekazana do wykonania kary pozbawienia wolności lub środka polegającego na pozbawieniu wolności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.	
--	---	--	--	--	--